

Artikel van de maand – December 2013

Zendingsaspecten in het evangelie – Lukas (2)

Door Dr. Steef van 't Slot

Er zijn nog wat onderwerpen in Lukas die overdenking in een zendingscontext waard zijn. Als mensen niet geneigd zijn naar Gods boodschappers te luisteren zullen ze evenmin luisteren als Hij direct tot hen spreekt;¹ ook wonderen zullen hen niet veranderen.² Zendingen kunnen ontmoedigd zijn als mensen het evangelie verwerpen, maar moeten bedenken dat hun gehoor in feite Jezus verwerpt, Die hen zond. Geloof is gebaseerd op vrije morele keus, niet op buitengewone omstandigheden, hoewel deze

deel *kunnen* zijn van een evangelie presentatie.³

Onze nieuwe geestelijke identiteit – onze namen zijn opgeschreven in de hemel⁴ – is belangrijker dan ons werk voor de Heer (demonen die zich aan ons onderwerpen). We zien hetzelfde principe in het verhaal van Martha en Maria:⁵ onze relatie met de Heer is van groter belang dan ons werk voor Hem.

Het verhaal van de goede Samaritaan⁶ toont hoe twee gezondenen, de priester en de Leviet, in hun roeping faalden en hoe een heiden – een Samaritaan, en niet eens een geestelijke – medelijden had met iemand die zwaar gewond was. In dienst van het Koninkrijk moeten we *afleren* te zeggen ‘dat is mijn bediening niet’, of ‘ik heb belangrijkere dingen te doen’.

Jezus zegt dat wanneer we als zendingen en hulpstroepen rampgebieden binnengaan, we niet moeten aannemen dat mensen daar ergere zondaren zijn dan die in hun eigen landen.⁷ Rampen die de Ontwikkelende Wereld treffen worden door zulke werkers vaak gezien als direct gerelateerd aan de zonden van meegaandheid en immoraliteit die AIDS veroorzaken; armoede gerelateerd aan hebzucht en corruptie van politieke leiders; economische malaise als gevolg van diefstal en incompetentie, etc. Christus roept allen op tot bekering.

De gelijkenis van de vruchteloze vijgenboom⁸ suggereert dat er een tijdlimiet is om vrucht te dragen. Het is daarom nutteloos te blijven werken in onvruchtbare gebieden wanneer alles gedaan is, omdat geestelijk werk binnen een bepaalde tijd vrucht moet dragen. We moeten ons werk kritisch evalueren. Het *groei en productie principe* hoort bij het DNA van het Koninkrijk, en overtreding ervan wordt niet getolereerd;⁹ hetzelfde zien we in de gelijkenis van de penden.¹⁰

---

¹ Luk. 7:29,30; 10:16

² 16:27-31

³ Mark. 16:17,18

⁴ Luk. 10:18-20

⁵ 10:38-42

⁶ 10:25-37

⁷ 13:1-5

⁸ 13:6-9

⁹ 8:5-15; 13:7b,9b,19,21

‘O Jeruzalem’, riep Jezus uit.¹¹ Hoewel Hij verworpen was, was Zijn uitroep tot de stad bewogen. Kunnen we net als Jezus huilen¹² over weerbarstige steden, ondanks verwerping?

Een interessant detail vinden we in de gelijkenis van het grote feest.¹³ Je kunt ontmoedigd zijn omdat je als gezondene geen resultaat hebt en mensen na je oproepen nog steeds niet tot Christus komen. Je bent in goed gezelschap. Je Heer is er zelfs boos over – hoewel niet op jou. Hij deelt je teleurstelling en zal je bediening uiteindelijk succesvol maken.¹⁴

De prijs die je betaalt als discipel komt in de buurt van die van een zendeling. Beide voorbeelden – bouwen en oorlog voeren – zijn missionair van aard.¹⁵

Het is de Koning eigen verlorenen te zoeken.¹⁶ Er is zoeken, vinden en vreugde na het vinden van het schaap en de munt. Dat zijn slechts dingen. Een zoon verliezen, in de derde gelijkenis, gaat veel dieper. De vader treurde over het verlies, de oudere broer niet. Zijn wij bewogen met verlorenen of hebben we de instelling van een huurkracht (‘zwoegen’, ‘bevelen’)¹⁷ zoals de oudste zoon, in plaats van een bewogen zendingshart?

De oneerlijke zaakwaarnemer¹⁸ leert ons dat Gods managers *rentmeesters* van Zijn goederen zijn, en geen *eigenaren* zoals velen denken. We moeten Zijn rijkdom investeren in de redding van mensen (‘verwelkomd in de hemelse woningen’). Dat oogst Zijn waardering.

De rijke man ging niet verloren omdat hij rijk was maar omdat hij niet naar zijn naaste omkeek.¹⁹ Het verhaal komt overeen met dat van de oneerlijke zaakwaarnemer. Gods oordeel wordt niet veroorzaakt door welgesteldheid, maar door de manier waarop die gebruikt wordt – voor eeuwige of tijdelijke doelen; voor anderen of voor jezelf is wat het eeuwige verschil maakt. Zenders en gezondenen zoeken naar anderen en hun redding. De rest van de bevolking is op zichzelf gericht, en terwijl ze ‘hun leven vinden’, verliezen ze het.²⁰

Wordt zendingen fysieke bewapening geadviseerd?²¹ Hoewel het er op lijkt, wijzen context en de andere evangeliën een andere weg. Jezus beëindigt Petrus’ gewelddadige uitval²² en geeft Zijn redenen.²³ Daarna gebruikte geen apostel ooit wapens. Het enige legitieme zwaard in het Nieuwe Testament is het Woord van God. Onze strijd is *niet* tegen vlees en bloed.²⁴

---

¹⁰ 19:12-23

¹¹ 13:31-35

¹² 19:41

¹³ 14:16-24

¹⁴ 14:21-23

¹⁵ 14:25-35, vooral verzen 28-32

¹⁶ Hoofdstuk 15

¹⁷ 15:29

¹⁸ 16:1-15

¹⁹ 16:19-31

²⁰ Matt. 10:39

²¹ Luk. 22:35-38

²² 22:49-51

²³ Matt. 26:52; Joh. 18:11

²⁴ Ef. 6:12,17; 2 Thess. 2:8; Op. 1:16; 19:15,21

